

fomme Besvarelser maa Ministeriet antage det for nødvendigt, naar de Paagjældende skulle holdes skadesløse, at der i dette Diemed kan raades over en Bevilling til et omtrentligt Beløb af 15,000 Rd.

Naar denne Bevilling er given, er det Ministeriets Tanke at udstede offentlig Opfordring til Alle, som tro sig berettigede til Godtgjørelse i foran omtalte Anledning, om inden en passende Frist at anmeldte Saadant for Krigsministeriet — for saa vidt det ikke alt er fæet — og om at fremskaffe de fornødne Bevisligheder. Det vil da muligvis vise sig, at der er flere, som skulle holdes skadesløse, end dem, til hvem Krigsministeriet, som ovenfor berørt, allerede har henvendt sig, og navnlig vil der kunne melde sig Enker, Børn eller Boer efter afstedigede og pensionerede Militære, som ere døde efter den 1ste Januar 1868, og som en eller flere Gange efter den Tid have erlagt Kommuneskat. Det er saaledes ikke muligt for Tiden at angive det Beløb, som vil være nødvendigt, med Nøiagtighed, og Ministeriet gaar derfor ud fra, at det maa kunne betragte den ansøgte Bevillingssum som kalkulatorisk.

Ministeriet maa derhos anse det for rettest, at det søgte Beløb bevilges paa saadan Maade, at Summens Fordeling overlades til Krigsministeren, saaledes at ingen af de Paagjældende ad retslig Vej kan søge sig tilkjendt en anden Erstatning end den, Ministeren skjønner passende. En saadan Bestemmelse synes ikke alene i og for sig hensigtsmæssig, ligesom den er i fuld Samklang med tidligere Lovregler af lignende Beskaffenhed i andre Tilfælde; men den turde maasse endogfaa være særlig anbefalelig med Hensyn til en Fordeling af Midler, der ydes ikke efter streng Ret, men efter Billighedshensyn, og ydes til Erstatning for Udgifter, som ikke altid ere absolut paaviselige, idet de ofte ere saaledes sammenblandede med andre Skattebeløb, at det kun ved et Skjøn er muligt at bestemme Statten af Pensionbeløbet eller af andre Grunde kun lade sig opgive med mere eller mindre Sikkerhed.

I Genhold til Foranstaaende anmoder Ministeriet derfor det ærede Finantsudvalg om at stille følgende Vædringsforslag til Finantslovsforslagets foreftaaende 3die Behandling i Folkethinget nemlig:

Til § 25.

Der indsfydes et nyt Nr. 20, saalydende:

„Til Godtgjørelse for kommunale Skatter, som de før 1ste Oktober 1867 afstedigede og pensionerede Militære have maattet udrede som Følge af § 26 i Lov af 25de Juli 1867 om Lønninger m. v. ved Hæren 15,000 Rd., hvilket Beløb stilles til Krigsministerens Naadighed saaledes, at han ikke alene foranstalter Beregningen og Udbetalingen til hver Enkelt af de Paagjældende, men overhovedet bemyndiges til endelig at afgjøre alle i Anledning af denne Bevilling opstaaende Spørgsmaal.“

40.

Marineministeriet.

Kjøbenhavn, den 25de April 1873.

Herved tillader jeg mig at anmode det ærede Udvalg om til 3die Behandling af Forslag til Finantslov for 1873—74 at ville stille følgende Vædringsforslag til § 25:

(indenfor Limen)

„Marineministeriet bemyndiges til at anskaffe indtil 10 Stk. 4 Punds Staalkanoner til et omtrentligt Beløb af 10,000 Rd.

„Udgiften afholdes i Genhold til den paa Finantslovsforslagets § 23 under Konto C. i VI. givne Bemyndigelse.“

Til Begrundelse af dette Vædringsforslag skal jeg tillade mig at anføre, at da Beholdningen af 4 Punds Gaubitter, der tidligere ere anvendte som Fartøisfyts, agtes som kassabel realiseret, er det Hensigten for det indkommende Beløb at anskaffe tidsvarende Fartøisfyts, og da de Forsøg, der